

Vid uträkning av slutlig skatt för äkta makar inträffar det ofta att ena maken blir skyldig att erlägga ränta medan andra maken icke får någon kvarstående skatt, eller att det kvarstående beloppet är så ringa att ränta på detsamma ej skall erläggas. I sådana fall må räntan beräknas för makarna gemensamt.

Denna sammanräkning av makarnas gemensamma kvarstående skatt utföres emellertid icke av taxeringsmyndigheten utan måste göras av makarna själva. Efter sådan sammanräkning må till länsstyrelsen ingivas ansökan om befrielse från att helt eller delvis gälda sådan ränta.

Det kan knappast anses tillfredsställande, att skattskyldig nödsakas ansöka om befrielse från att erlägga en ränta som med för högt belopp blivit påförd honom, därför att hänsyn icke tagits till andra makens taxering. Då i andra fall taxeringsmyndigheten måste taga ställning till makarnas gemensamma inkomst, bör detta givetvis även ske då fråga om skyldighet att erlägga ränta uppkommit. Jag finner det därför angeläget, att gällande uppbördsförordning ändras så att ränteberekening å kvarstående skatt skall av taxeringsmyndigheten beräknas på makarnas gemensamma kvars-katt.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring av uppbördsförordningen av den 8 juni 1953 att vid samtaxering av makar obehörigt påförande av kvars-katteränta icke må ske.

Stockholm den 24 januari 1966

Bertil Strandberg

Nr 533

Av herr Strandberg och fröken Stenberg, om *restitution av skatt på bensin för motorsågar.*

(Lika lydande med motion nr 643 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1966

Bertil Strandberg

Gunvor Stenberg